Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 61. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК., СЕРЕДА, 2-го КВІТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 2, 1986 No. 61. VOL. XCIII.

У Франції оформлено Комітет оборони українського імени

Париж (П.С. ІСНО). — У висліді ширших нарад українських громадян, які відбулися тут 14-го березня ц.р., українці у Франції створили Комітет проти знеславлення українського імени і українського народу, прийняли статут та оформили остаточний склад управи до якої увійшли: Леонід Плющ — голова, інж. Володимир Миколенко — заступник голови, Дарія Мельникович — секретар, інж. О. Смоликевич — касир, А. Левицький, П. Наум'як — відповідальні члени за документацію і архіви д-р Я. Йосипишин, З. Вітошинська-Циран, І. Пастернак — члени управи, адв. К. Коваль — референт правничої секції, спільно із французькими правниками, інж. В. Геник, П. Малець, І. Зелена — контрольна комісія, д-р О. Вітошинська, проф. А. Жуковський, д-р В. Косик, інж. В. Малинович ,д-р К. Митрович — дорадники з різних ділянок.

Метою діяльности Комітету є обороняти честь українського народу проти писаної і шептаної пропаганди, що знеславлює визвольну боротьбу, фальсифікує історію, поширює ворожнечу між поневоленими Москвою і комунізмом народами.

Комітет збиратиме інформації про антиукраїнську діяльність та буде намагатися поширювати достовірні інформації через доступні французькі засоби масової інформації, (включно з платними оголошеннями), влаштовувати пресові конференції, доповіді, панелі тощо для неукраїнської публіки, ініціюватиме судові розправи з допомогою правників проти злісних наклепників, які ведуть неперебільчиву кампанію проти українського народу чи окремих осіб та організацій у Франції.

Комітет координуватиме свою діяльність з іншими подібними організаціями чи установами української діяспори, а також зі СКВУ.

У Філядельфії відбулася зустріч із ред. О. Кузьмович

Філядельфія (Д. Г-а). — У неділю, 23-го березня ц.р., Окружна Управа Союзу Українок Америки гостила тут ред. Ольгу Кузьмович на зустрічі з громадянством.

Не зважаючи на те, що в цей самий день відбувалися тут дві театральні імпрези, „Червона заля" УОКЦентру була виповнена слухачами і читачами постійної рубрики у „Свободі" п. н. „Про це і те", що її пише О. Кузьмович вже від чотирьох років кожної суботи.

Зустріч відкрила о год. 2-ій по полудні імпрезова референтка Окружної Управи Ніна Квашинська, яка привітала гостю і всіх зібраних присутніх.

Дбайливо опрацьоване слово із численними цитатами про О. Кузьмович і її журналістичну діяльність, як також про її довголітню пластову працю як редакторки журналу „Юнак", виголосила активна союзянка, пресова референтка Головної Управи СУА Анна Максимович.

О. Кузьмович, забравши слово, подякувала організаторкам за можливість такої зустрічі і вияснила, що вона пише це, що спостерігає в українському сьогоднішньому житті, навіть коли воно не завжди радісне.

Вона відчитала уривки із свого спомину про зустріч з Оленою Телігою, відзначуючи тим місяць березень, в якому СУА доручив згадати саме цю замордовану гестапом поетку. Відтак Дарія Шуст перечитала нарис О. Кузьмович, друкований на сторінках „Свободи" п. н. „Синя Мадонна".

У другій частині О. Кузьмович відчитала свої два короткі фейлетони з рубрики „Про це і те" і два написані на зустрічі у Філядельфії нариси п. н. „Він" і „Про день народження". Закінчила читання своїх творів нарисом „Про сліди на снігу", який чи не найбільше відомий із її рубрики „Про це і те".

На закінчення зустрічі забрала слово голова Окружної Управи Марія Кондрат, яка подякувала гості та доповідачці А. Максимович за таке гарне приготування програми, як також Д. Шуст за відчитання нарису. Вона також подякувала членкам Окружної Управи і Відділів СУА у Філядельфії за підготову зустрічі; станичний Пластової Станиці у Філядельфії Роман Левицький і Дора Горбачевська передали гості О. Кузьмович китиці квітів від пластунів. Заступниця голови ОУ СУА Оксана Фаріон вручила на спомин цієї зустрічі пропам'ятну книгу з підписами усіх присутніх та дописом, що появився на сторінках „Америки".

Учасники ще довго вели розмови з гостею при каві та солодкому, яке приготовили дбайливо членки Окружної Управи.

ДОПОВІДЬ ПРО Д. БАГАЛІЯ

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук в ЗСА, у серії викладів про видатних представників української академічної традиції в Києві, влаштовує доповідь в суботу, 5-го квітня ц.р., о год. 2-ій по полудні, тут у великій залі Академії, при 206 Захід 100-та вул., про Дмитра Багалія (1857-1932). Доповідатиме Анна Процик.

Адріяна і Зеня Гельбіг виступають в Камі Голл

А. Гельбіг

З. Гельбіг

Ню Йорк. — В неділю, 6-го квітня ц.р., о год. 3:30 по полудні, в концерті, який спонзорує Ліга учителів музики в Ню Йорку,візьмуть участь дві учениці УМІ кл. Таїси Богданської, Адріяна і Зеня Гельбіг. До програми судді вибрали Моцарта „Турецьке рондо", яке виконає Адріяна, і Савицького „Варіяції" на тему „Їхав козак за Дунай", які відіграє Зеня.

Жидівська журналістка критикує П. Устінова

Торонто. — Відома приятелька українців, журналістка із щоденника „Торонто Стар" Барбара Аміл, яка на бенкеті з нагоди 22-го січня в Торонто отримала пресову нагороду за 1985 рік Комітету Українців Канади, написала гостру критику на телевізійну серію Пітера Устінова про СССР, яку висвітлила канадська телевізійна сітка Сі-Бі-Сі.

На думку Б. Аміл, яка є жидівського роду, помимо знаменитої продукції цієї серії під дирекцією Джана МекҐріві, П. Устінов зробив „травелог" немов на замовлення совєтського туристичного бюра з показанням „щасливих совєтських людей", країни,де процвітає релігія і де немає імперіялістичного режиму. Все це, що показав Устінов — пише Б. Аміл — не було великою потіхою для литовців, естонці, латвійців та афганців. Дуже мало це подобається також українцям, коли Устінов говорить про СССР, як країну сотні мов, а взагалі не згадує, що в Україні — де родились дідо і баба Б. Аміл — людей запроторюють в тюрму тільки за те, що вони хочуть навчити своїх дітей української мови.

В загальному Б. Аміл уважає , що П. Устінов нагадує їй західніх політиків і журналістів в своїх поглядах на СССР. Вона пише, що не треба аж такого доброго актора як П. Устінов, щоб переконувати глядачів, що громадяни СССР є такими людьми, як всі інші. Але, на її думку, різниця не у людях, а в політичній системі.

Вкінці вона дуже дивується, чому канадська преса вітала цю телевізійну програму і її речника так тепло і чому, наприклад, у Торонто навіть були прийняття з приводу показання першої її частини з присутністю Устінова. Б. Аміл пише, що лише дуже мало з тих, що бачили цю програму про СССР, здавало собі з того справу, що можна було зробити таку саму гарну передачу про нацистську Німеччину у 1940 році.

Тому вона закінчує свою статтю порадою для всіх туристів, щоб ради свого добра не вчилися про СССР від П. Устінова.

В Оттаві відбулася інавґураційна лекція ім. Ів. Франка

Оттава (С. Яворський). — Перша меморіяльна лекція ім. Івана Франка,влаштована спільними стараннями оттавського відділу Товариства Українських Професіоналістів і Підприємців та Інститут совєтських і східньоевропейських студій Карлтонського університету, відбулася у п'ятницю, 7-го березня, тут в Карлтонському університеті. Згідно з домовленням між згаданими інституціями, подібні лекції відбуватимуться кожного року і будуть далі спонзоровані Товариством Українських Професіоналістів і Підприємців та Інститутом совєтських і східньоевропейських студій.

На першу лекцію організатори запросили проф. Романа Шпорлюка з Мишиґанського університету в Анн Арборі. Тому що це була інавґуарційна лекція, університет, як і українська громада в Оттаві, приложили спеціяльних зусиль, щоб лекція була успішною.

У зв'язку з цією лекцією в університетській бібліотеці влаштовано виставку творів І. Франка, на яку організатори зібрали цікаві експонати, включаючи оригінальні особисті листи І. Франка до проф. Олександра Колесси. Більшість експонатів, як і листи були випозичені з приватної бібліотеки проф. Юрія Ґерича.

Меморіяльна лекція відбулася в одній з амфітеатральних заль Карлтонського університету. Проф. Лері Блек, голова Інституту совєтських і східньоевропейських студій, відкрив лекцію, підкреслюючи важливість цієї події. Він висловив надію, що подібні лекції будуть відбуватися кожного року. Після нього декан факультету суспільних наук Деніс Форсесія, привітав промовця і присутніх понад 150 осіб і попросив проф. Богдана Боцюркова представити доповідача.

Проф. Роман Шпорлюк, відомий історик та автор багатьох наукових праць, є також досконалим промовцем. Він коротко накреслив життьовий шлях І.Франка, зазначуючи, що в українському суспільстві того часу Іван Франко не знайшов належного йому зрозуміння і підтримки. Протягом десяти років він був змушений працювати для чужинної установи, а саме:редактором польської газети у Львові. Він не дістав посади професора Львівського університету, для якої він мав найкращі кваліфікації. Проф Шпорлюк зауважив, що і сьогодні Франко не мав би змоги викладати на університеті його імени у Львові тому, що його погляди не були б толеровані режимом комуністичних властей. Доповідач підкреслив, що геній І. Франка був настільки всебічний і глибокий, що він залишив за собою неперевершену спадщину як поет, письменник, філософ, літературний критик, науковець і політичний діяч.

Далі промовець перейшов до основної теми, а саме: „Минуле як ідеологія: Міркування про Україну між Росією і Польщею". Проф Шпорлюк звернув особливу увагу на проблему ідеології, яка є важним компонентом національної ідентичности, підкреслюючи, що історична ідеологія є необхідна для національної свідомости.

Промовець зазначив, що мимо загального міту, що Галичина була українським П'ємонтом, фактичні державницькі концепції в Україні мали місце в східніх областях. Проф. Шпорлюк дуже влучно схарактеризував російський імперіялізм, який, мимо того, що століттями гнобив і до сьогодні

(Закінчення на стор. 4)

Шаховий турнір УСЦАК відбудеться у Філядельфії

Філядельфія. — Цьогорічні шахові змагання першенства УСЦАК відбудуться у Філядельфії, в домі УСО „Тризуб", при 4932 Н. Брод вулиці, в днях 24-го, 25-го і 26-го травня. Господарем змагань є шахова ланка „Тризуба" під проводом Сидора Новаківського.

Вже заповіли свою участь в турнірі шахісти високої американської кляси: д-р Орест Попович, Борис Бачинський, Степан Стойко і Лев Блонарович. Може прийдуть проф. Степан Попель з Норт Дакоти і мґр Мирослав Турянський з Чикаґо. Теж братимуть участь молоді шахісти: Віктор Дзера з Торонто, Володимир Богданів з Вашінґтону, о. Маріян Процик з Югославії і Теодор Федів з Піттсбурґу.

Провід турніру запросив двох визначних шахістів з Европи — д-ра Василя Бачинського із Женеви, Швайцарія, і Юрія Семенка, автора книжки „Шахи в Україні", з Мюнхену, Західня Німеччина.

Технічним провідником турніру буде Богдан Миндюк з Торонто.

Минулорічним чемпіоном є інж. Л. Блонарович.

М. Ґорбачов знову пропонує зустріч з Р. Реґеном в Европі

Москва. — Агентство Асошіейтед Пресс інформує, що совєтський лідер Міхаїл Горбачов знову запропонував в суботу, 29-го березня ц.р., зустріч з президентом З'єднаних Стейтів Америки Роналдом Регеном, тим разом для обмірковування заборони випробування нуклеарної зброї і атомових бомб під землею, в повітрі і під водою. „Я є готовий зустріти президента Р. Регена у будь якому місті, Лондоні, Римі чи іншій країні Західньої Европи, яка погодиться нас прийняти, щоб раз і назавжди вирішити справу заборони випробування нуклеарної зброї", — заявив М. Ґорбачов під час виступу на совєтській телевізії, а потім його пропозицію росіслало совєтське пресове агентство ТАСС засобам масової інформації.

Він ні словом не згадував про домовлену в Женеві другу зустріч на вершинах, яка тим разом мала відбутися в ЗСА в червні ц.р., що, очевидно, було його найбільшою помилкою, бо речники Уряду ЗСА і сам Президент, який тепер хвилево перебуває не коротких святочних вакаціях у Каліфорнії заявили, що не може бути мови про якусь зустріч пропагандивного характеру, якщо Совєтський Союз відмовиться від конференції на вершинах і від позитивних переговорів в Женеві у висліді яких можна було б підписати принаймні тимчасовий договір про редукцію і заборону продукції стратегічних нуклеарних ракет далекого і середнього засягу. Крім того президент Р. Реген заявив у розмові з кореспондентами, що поважний державний муж ніколи не виступає з поважними пропозиціями відразу на телевізійній програмі, а вживає відомі йому дипломатичні канали.

Одним словом поважні політичні аналітики і представники західніх урядів зарахували виступ М. Горбачова до пропагандивного маневру дешевого зразку, потрібного йому для антизахідньої, зокрема антиамериканської пропагандивної кампанії, яка починає знову набирати на силі в СССР і сателітних країнах.

Державний секретар ЗСА Джордж Шулц, розмовляючи з кореспондентами в поворотній дорозі з Риму до Вашінґтону, висловився радше за припенення „відкритої дипломатії" і підтримав ідею започаткування засекречених дипломатичних розмов між представниками ЗСА і СССР. Він вважає, що без поступу у переговорах в Женеві про редукцію офензивної зброї обидві надпотуги не зайдуть далеко, а в кінці їхні зв'язки остаточно перервуться на неозначений час. Дж. Шулц, як відомо, повертався з 10-денної подорожі по країнах Европи, де він відвідав Туреччину, Грецію, Францію й Італію, шукаючи там підтримки тамошніх країн для американської закордонної політики і пляну поборення терористичної активности, зверненої проти Заходу.

У СВІТІ

РІШЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА Філіппін Коразон Акіно розв'язати парлямент і звільнити сотні федеральних і провінційних керівників з праці, наставлених колись президентом Фердінандом Маркосом, викликало критику не тільки противників Акіно, але також деяких її прихильників, які кажуть, що Філіппіни з одної диктатури перейшли до другої, бо запевнення групи людей, які оточують Акіно, про демократію та ще в атмосфері можливих переговорів про об'єднання з комуністами, це тільки пустослів'я. Акіно і її найближчі дорадники кажуть, що „ми живемо тепер в демократичній країні і кожний має право висловлювати вільно свою думку".

РЕЧНИК БІЛОГО ДОМУ Леррі Спікс заявив, що Гондурас формально попросив З'єднані Стейти Америки допомогти йому переборoти теперішні труднощі у зв'язку з інвазією на територію Гондурасу сандіністських вояків, які нібито шукали повстанських частин „контрас". Спікс прочитав листа від президента Хозе Асконо Ойо до президента Роналда Регена, у якому гондураський президент вказує на факт інвазії сандіністів. ЗСА не вмішуються до конфлікту в Гондурасі, але американські військові гелікоптери перекидають у загрожену зону військові частини запиязненої країни і тим самим дають моральну підтримку повстанцям. Кореспонденти інформують, що сандіністи опинились в дуже незручній позиції, а деякі їхні частини попали в оточення повстанських відділів.

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ Франсуа Міттеран погрожує новому консервативному урядові, що він, не зважаючи на конституційну заборону, накладатиме на кожну ухвалу уряду вето, якщо така ухвала не буде схвалена у парляменті більшістю голосів. Конституція Франції дозволяє президентові брати участь в засіданнях уряду, але вже перша конфронтація соціяліста Міттерана з консерватистами розбила усі надії на двопартійне керівництво державою. Міттеран вважає, що всі здобутки соціялістів в минулій каденції треба зберегти з користю для французького народу, включно з націоналізацією великих підприємств і копалень. Консервативний прем'єр-міністер Жак Ширак, очевидно, не погодиться, щоб президент забагато вмішувався до політики уряду і тому політичні спостерігачі передбачають труднощі вже в найближчому майбутньому.

НАЙНОВІША ПЕРЕВІРКА костей з гробівця, у якому було поховане тіло нацистського злочинця д-ра Йозефа Менгеле, а особливо зубів, виявила, що д-р Й. Менгеле дійсно був там похований. Департамент юстиції ЗСА вислав був недавно до Бразилії американського спеціяліста-науковця з ділянки дентистики, проф. д-ра Ловелла Левіна, який спільно з бразилійськими спеціялістами ще раз перевірив знайдені кості, а зокрема череп, і підтвердив, що не треба сумніватися більше в смерті Менгеле, бо він був похований у вказаному місці. Остаточну опінію крім д-д-ра Левіна ,підписав ще бразилійський науковець д-р Карльос Валеріо.

СОВЄТСЬКИЙ ЛІДЕР Міхаїл Горбачов, який на протязі свого відносно короткого владування у Кремлі висунув принаймні з 10 різних пропозицій, знову вийшов з новою ідеєю скликання конференції п'ятьох постійних членів Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй з метою зменшення міжнародного напруження. Постійними членами Ради Безпеки, крім Совєтського Союзу і З'єднаних Стейтів Америки, є ще Китайська Народна Республіка, Великобританія і Франція. Свою нову пропозицію М. Горбачов переслав на адресу генерального секретаря ОН Гавіє Переза де-Куеяра. Він вважає, що п'ять постійних держав-членів мають окремий обов'язок допильновувати, щоб світ знову не попав на бездоріжжя і не почав третьої світової війни, яка була б катастрофою для світу при наявності нуклеарної зброї.

„ЖИТТЯ І СМЕРТЬ" БУЛИ ТЕМОЮ ВЕЛИКОДНЬОЇ ПРОПОВІДІ ПАПИ

Рим, Італія. — Головними темами цьогорічної Великодньої проповіді Папи Івана Павла II, тобто звернення до міста і світу („Урбі ет Орбі") були справи життя і смерти, бо, мовляв, Ісус Христос не дав розп'яти себе на Хресті і померти смертю людини для того, щоб у світі панували зумисні вбивства, терор, кровопролиття невинних людей, льокальні і партизанські війни і мордування ще ненароджених дітей.

Проповіді Папи слухало на площі св. Петра в Римі понад 200,000 осіб, вірних різних релігій. Серед них був також державний секретар З'єднаних Стейтів Америки Джордж Шулц, активний член Єпископальної Церкви і його дружина Гелена, римо-католичка, які якраз тоді перебували в Римі з офіційною візитою.

В Році Миру, проголошеного в січні Організацією Об'єднаних Націй, Папа вирішив скликати до містечка Ассісі, осіб усіх релігій, усіх рас, людей доброї волі на спеціяльні наради і молитви за мир і справедливість на світі. Зібрання відбудеться осінню цього року, як раніше повідомляли про це засоби масової інформації у містечку народження св. Франціска, винахідника і організатора монашого чину Францісканів, який від самого початку свого існування поставив собі за головну мету молитися за мир у світі і працювати в користь миру.

„Це буде добра нагода підкреслити наш обов'язок працювати для миру і перемоги життя", — заявив Святіший Отець зібраним, які, як кажуть очевидці, з великим одушевленням слухали проповіді Папи, виголошеної італійською мовою. Великодній привіт склав Папа пізніше на 41 мові світу. Маси вірних оплескували проповідь Папи, вітали його окликами і помахом прапорців, а в кінці співали спонтанно релігійні пісні на багатьох мовах народів світу. Квіти майже покривали полевий вівтар на сходах базиліки св. Петра і квіти були помітні всюди по цілій площі.

Біля державного секретаря Дж. Шулца і його дружини стояли ще міністер закордонних справ Італії Джуліо Андреотті і амбасадор ЗСА до Ватикану Вілліям Вілсон. Папа прийняв Шулців на приватній авдієнції в суботу, 29-го березня.

166 осіб загинули в летунській катастрофі у Мехіко

Мехіко Сити, Мехіко. — Мехіканський пасажирський літак Боінг-727 впав і загорівся у незаселеній гірській місцевості. Правдоподібно усі 166 пасажирів і обслуга літака загинули на місці катастрофи,—кажуть мехіканські офіційні чинники, які вважають, що це була одна з найбільших летунських катастроф, які трапилися в Мехіко на протязі останніх 40 років.

Літак вилетів з Мехіко Сити, мав зупинитись у відпочинковій місцевості Пуерта Валярта і продовжувати лет до Лос Анджелес в Каліфорнії. Між пасажирами було п'ять, або шість американців, хоч відповідальні речники не могли ще остаточно встановити національної приналежности усіх пасажирів. Листа пасажирів і обслуги вже появилася в мехіканських і американських часописах.

Літак впав в убезлюдненій місцевості, приблизно 100 миль від Мехіко Сити, місцевости трудній для ведення рятункової акції. Зроблено однак максимальні зусилля, щоб рятункові команди могли дістатися на місце випадку. Великою допомогою в цій рятунковій акції були військові гелікоптери, які уряд Мехіко дав до диспозиції тим, що займалися віднайденням літака і забитих пасажирів.

Покищо гелікоптери не знайшли якогось сиґналу живої людини на місці катастрофи, але уряд не виключає, що хтось міг пережити цей випадок. Спеціялісти шукають тепер за так званою чорною коробкою з накрученими на магнітофонну стрічку розмовами пілота і обслуги взагалі. Капітан корабля Карльос Ґвадаррама Сікстос повідомляв керівників летовища в Мехіко Сити, що він хоче повенутись на летовище з огляду на труднощі. Літак летів на висоті 31,000 футів.

Три хвилини перед катастрофою зв'язок залоги літака з летовищем перервався і зараз після цього наступила аварія.

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Каспар Вайнбергер і міністер економіки Західньої Німеччини Мартін Бангеман підписали у Вашінгтоні угоду про співробітництво двох країн в створюваній З'єднаними Стейтами системі протиракетної оборони з елементами космічного базування. Подробиці угоди тримаються в секреті. Однак стало відомо, що ЗСА і Західня Німеччина будуть обмінюватися інформаціями, що стосуються проєкту, а також, що деякі фірми Західньої Німеччини дістануть американські замовлення, зв'язані зі створенням оборонної системи. З'єднані Стейти продовжують обмін думками щодо співробітництва в сворення оборонної системи з Ізраїлем, Італією, Бельгією та іншими союзниками. Більшість двосторонніх угод будуть підписані уже в цьому році.

НОВА ШКІДЛИВА ФОРМА героїни з Мехіко, яка скоро поширилась по цілій країні, виявляється дуже небезпечною. Федеральні урядовці виявили, що цей тип героїна не лише дешевший від звичайної героїни, але також багато сильніший. Можна її купити в 27 стейтах. В минулому році тисячі осіб, які вживали цю героїну повмирали через надужиття.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР Рудольф Джуліяні провів пресову конференцію, на якій також були присутні окружний прокуратор Мангеттену, Н. Й., Роберт Морґентав, керівник нюйоркської комісії в справі розслідування Кеннет Конбой і представник ФБІ Томас Шер. Р. Джуліяні повідомив журналістів про притягнення до судової відповідальности ряду міських чиновників, яких обвинувачують в корупції. Зокрема обвинувачення висунені проти власника великої компанії продажу нерухомого майна Майкла Лазара, який дав хабар у висоті 20,000 долярів колишньому заступникові начальника бюра в справах боротьби з порушеннями правил паркування авт Джоффрі Лінденаверові. Більша частина цих грошей попала Доналдові Менесові, колишньому президентові Квінсу, який недавно покінчив з собою. До судової відповідальности притягнений і колишній директор бюра боротьби з порушенням правил паркування авт Лестер Шафран, який дістав хабарів на 12,000 долярів. Якщо вина М. Лазара і Л. Шафрана буде доказана, їм загрожує 20 років тюремного ув'язнення і кара у висоті 250,000 дол. кожному.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Показ сили

У минулому тижні раптом запахло війною. Американська Шоста фльота переводила маневри і переступила цю „лінію смерти", що її визначив був диктатор Лівії Муаммар Каддафі: у затоці Сідра — 150 миль від берегів Лівії. ЗСА визнають кордон Лівії на морі шириною 25, а не 150 миль і тому не рахувалися з погрозами Каддафі, що у випадку наближення американської фльоти до берегів Лівії — вона, Лівія, перетворить ввесь середземноморський простір в одно суцільне „море крови". Лівійські прибережні човни відкрили вогонь ракетами по американських кораблях, не поціливши нічого, американці відповіли вогнем і затопили два лівійські прибережні кораблі; на телевізорах в Америці можна було оглядати один такий корабель у полумені. Крім того американці знищили споруди радарної станції, де були приміщені совєтські ракети типу САМ 5 з землі в повітря. Коли лівійці швидко направили ці споруди запасними частинами — американські ракети вдруге знівечили ті споруди.

Проголосивши „святу війну" проти Америки Каддафі звернувся до всіх арабських країн, щоб вони переводили терористичні атаки проти тамошніх американських представництв та за посередництвом союзницької Мальти зголосив скаргу до Ради Безпеки ОН. Але, очевидно, всі ці погрози не всилі відстрашити американську суперпотугу, дармащо фахівці не виключають нової серії арабських терористичних актів. Каддафі — політичний примітив. Він повинен знати, що атаками терору не можна перемогти ніяку державу, а не то американську суперпотугу і можна тільки спровокувати реакцію, якої дотепер з американської сторони не було — збройної атаки проти центрів тероризму.

В американській пресі появився один цікавий і правильний коментар: коли хтось знає про присутність скаженої собаки то має два виходи — або здалека виминати її або вбити. Третьої можливости нема, — дразнити її палицею ситуацію погіршує. У застосуванні до такої скаженої собаки, яким є теперішній режим Лівії, що стала центром міжнародного тероризму суперничаючи в цьому з Іраном аятолли Хомейні, Америка не вела проти Лівії війни. Але логічний розвиток подій неминуче веде до такої війни. Тоді очевидно, буде більше зосередження могутньої американської сили і не можна виключати, що після збомбардування військових об'єктів Лівії і висаду морської піхоти — прийде одночасно вмарш на лівійську територію військ ворожих Лівії арабських країн — Єгипту від сходу й Чалу з півдня. Арабська Ліґа є формально проти всякої зовнішньої інтервенції проти будь-якої країни на африканському континенті. Але багато тих мусулманських країн були б вдоволені, коли б змінився режим у Лівії і замість диктаторсько-терористичної системи Муаммара Каддафі, що його прирівнюють до скаженої собаки, настав режим більш культурний, хоч може і не стовідсотків демократичний. Західні европейські союзники Америки підтримують її у політиці супроти Лівії, але й не кваплятться поручати збройну інтервенцію з уваги на тісні торговельні взаємини, особливо Італії з Лівією.

Війни повторяємо, не було, американська Шоста фльота проголосила закінчення маневрів. Але війна проти Лівії скорше чи пізніше буде, якщо тільки режим Каддафі вдержиться і продовжуватиме свою закордонну політику під кутом щораз нових терористичних актів проти Америки. Дразнити скажену собаку палицею — недоцільно і недобре, але й немудро і недоцільно шарпати і дразнити такого мілітарного велетня, як З'єднані Стейти. Показ американської сили Каддафі не протверезить. Такий показ тільки дразнить його. Йому треба доказати, що це така сила, яка змете терориста Лівії з політичної арени.

В ІНТЕРВ'Ю з Барбарою Волтерс, висвітленому недавно на телевізійній сітці Ей-Бі-Сі, президент Роналд Реґен і Перша Лейді Ненсі Реґен сказали, що книга їх дочки Петті Дейвис п.н. „Гом фронт", в якій вона розповідає про свої дитячі роки, є фікцією і крім факту, що губернатор Каліфорнії став президентом, все інше в ній є літературним домислом. П. Дейвис пише, що батько „цікавився політикою більше, ніж дітьми, а мати завжди займала сторону батька, не даючи дітям можливости висловити свої власні почуття". На це Р. Реґен відповів: „Думаю, що я був непоганим батьком". Він зауважив, що професія артиста дозволяла йому більше часу приділяти дітям, ніж він міг би собі позволити, якби працював з дев'ятої години ранку до п'ятої вечора.

Василь Витвицький

КУЛЬТУРНИЙ ОБМІН ВІДНОВЛЕНИЙ

I.

У перших днях цього року відбувся концерт нюйоркської симфонічної оркестри при співучасти двох мистців із Совєтського Союзу: дириґента і соліста-піяніста. Гості самі вибирали програму, в яку увійшли два твори Прокоф'єва і один Сібеліюса. Концерт викликав дуже прихильну реакцію слухачів і критиків, які підкресляли, що навіть оркестранти виконували краще, як звичайно і грали „з цілого серця". Таким консонантним — можна навіть сказати — ідилічним акордом відновлено між Америкою і Совєтським Союзом культурний обмін, основи якого були усталені під час минулорічних розмов у Женеві.

Про справи зв'язані з культ-обміном преса приносить щораз нові повідомлення. Читаємо, що у Москві вже ведуть переговори численні представники різних американських ансамблів і солістів. Одною з перших вибирається в концертову подорож по Совєтському Союзі Філядельфійська симфонічна оркестра. На кінець квітня ц.р. заплянувано в Москві і Ленінґраді концерти піяніста-сеньйора Владіміра Горовіца (нар. 1904 р. у Києві). У пресі були навіть подробиці його виступів, в яких між іншим сказано, що для нього перешлють літаком з Америки його власний фортепіян і що у Москві він замешкає в приміщенні американського амбасадора. Мимоходом можна згадати, що в американській пресі він фігурує, як піяніст „російський", проте, як такий, він мусів би бути „Ґоровіц", або „Хоровіц".

Свою думку про справи культ-обміну висловив поет Євгеній Євтушенко, здавна відомий, як совєтський придворний дисидент. На нараді в Москві він пропонував, щоби на справи цього обміну мали вплив письменники, музики, актори, режисери та інші культурні діячі. Як уже відомо, до Америки вибираються т.зв. „Великий Театр", балетна група, ансамбль Мойсеєва та інші.

Читаючи американську пресу, бачимо основну різницю у підході до цих справ. З американського боку всякі адміністратори і керівники мистецьких і менше мистецьких гуртків будуть старатися придбати якнайбільші фінансові і рекламові користі для себе і своїх. Вони теж — як це було в минулому — будуть керуватися смаком і уподобаннями якнайширших кіл слухачів. Колись доводилося бачити на телевізії виступ одного популярного американського співака у Москві. Він з шапкою на голові голосно виспівував щось, акомпаньюючи собі на фортепіяні, а його партнер бубнив щосили по різних ударних інструментах. З другого, совєтського боку справи вестимуть пляново, продумано з найбільшим підкресленням своїх культурно-мистецьких здобутків в умовах „соціялістичного реалізму".

Це, одначе, справи, на які ми не маємо впливу. Наше діло інше. Нам пора подумати і подискутувати над питанням: як бути нашій громаді в обличчі нової фази культурних і наукових контактів Америки з Совєтським Союзом. Це потрібне тим більше, що в минулому ведення цих справ було у нас у найвищому ступні незадовільне. Ми були свідками крайньої нетерпимости до людей інших поглядів, з одного боку падали закиди „совєтофільства", з другого — „примітивізму". Противники зустрічів стояли на тому, що приїжджі з України мистці і науковці, це випробувані „висланники режиму", „комуністичні посланці", „прислужники Москви", яких треба бойкотувати, а їхні виступи пікетувати. Значна частина громади, яку можна зарахувати до демократичного табору, стояла на іншому становищі. З нагоди виступу одної співачки з України в пресі відзивалися голоси, що їй треба зготувати приязну зустріч і що це скріпить її в бажанні працювати для українського мистецтва. Таких голосів було при цій та інших нагодах чимало.

Справи ускладнювалися ще й тим, що чейже ми не єдина група етнічна, перед якою стояло питання: зустрічатися, чи не зустрічатися. Ось заповіджено було в Ню Йорку концерт визначного жидівського скрипаля Давида Ойстраха, до речі, члена комуністичної партії і орденоносця. Вже тоді багато років тому, в жидівській громаді не було ніяких сумнівів відносно зустрічі з ним. Далеко до початку продажу квитків під залею зібралося було 7,000 людей. На концерті і після нього публіка, а згодом і критика вітали свого скрипаля, як героя. Подібно й інші етнічні групи зустрічали й вітали своїх одноплемінників по братерському.

Відносно — як дехто каже — „перевірених і стовідсоткових висланників режиму" справи далеко не такі прості. Кілько разів бувало, що вислані з Совєтського Союзу мистці втікали куди їх очі несли. Максім Шостакович, син композитора, після концерту, просто від дириґентського пульту пішов на місцеву поліційну станицю просити про азиль. Подібним шляхом опинилася на Заході наша оперна співачка Рената Бабак. Оце недавно один совєтський піяніст утік на Захід і оселився в Америці. А кілько членів оркестр, балетів та інших „вибрало свободу"? На цю тему навіть кружляють анекдоти.

Закінчення буде.

Іван Боднарук

БОРОТЬБА НА „ЗЕЛЕНОМУ ОСТРОВІ"

Щороку ірляндці у своїй батьківщині і в Америці, де їх є понад 20 мільйонів, відзначають урочисто 17-го березня свято св. Патрика. Цей день спонукує нас, українців, призадумуватися над долею нашого народу, історія якого в багатьох випадках дуже подібна до історії ірляндців. Історія Ірляндії в дечому нагадує долю нашої України. Католицька Ірляндія потрапила на довгі століття в ярмо протестантської Англії. Наслідки панування Англії були для ірляндців жахливі: вони не тільки втратили свою волю і незалежність, але теж мову, зникла їх колишня висока культура, народ „зеленого острова" жив століттями у страшних злиднях.

Свій ірляндський патріотизм демонструють американські „айриші" (ірляндці) щороку в день патрона Ірляндії св. Патрика багатотисячними походами по вулицях більших міст ЗСА. На підставі британсько-ірляндського договору повинна північна Ірляндія, складова частина Британії, мати довгоочікуваний спокій, але того спокою досьогодні там немає. ІРА, себто Ірляндська Республіканська Армія, далі влаштовує рейди проти британських установ і нищить британські будівлі. Заворушення і заколоти між протестантами та католиками пінічної Ірляндії, яка не належить до вільної ірляндської держави, не припиняються донині. Католицька Ірляндія воює далі не тільки проти своїх „малоросів" — протестантів, але й проти Британії.

Завоювавши Ірляндію, Англія, як окупант, гнобила цей малий релігійний народ. Генріх VIII намагався силою накинути ірляндцям англіканську Церкву та з тією метою поселив на пограбованих землях англійських колоністів.

Внаслідок довголітньої і впертої боротьби ірляндців за волю, була Британія приневолена дати незалежність католицькій Ірляндії, але відірвала від неї Олстер, себто шість повітів у північній Ірляндії, де більшість населення становлять протестанти, шотляндці й англійці, якими колись Англія заселила північну Ірляндію. Католики ірляндці становлять сьогодні в Олстері тільки третину населення. Отже, сьогоднішня боротьба ірляндців — це боротьба за злуку Олстеру з ірляндською незалежною республікою. Протестанти в Ольстері дискримінують католицьку меншість, бо бояться об'єднання своєї частини острова з ірлянською республікою, бо тоді вони становили б меншість. Але заворушення в північній Ірляндії, які досьогодні не припинюються, проходять не тільки на базі релігійних різниць, але й на тлі розколини, яка утворилася між упривілейованими та упослідженими. До первісних релігійних різниць долучилися ще політичні й економічні. Ускладнена система дає перевагу багатій системі населення. Багатий промисловець може мати й багато голосів у час виборів. Протестантська північна Ір-Ірляндія залюбки вивішує на своїх домах англійський або біло-червоний прапор. Взаємна ненависть на тлі релігії між двома групами ірляндців витворила своєрідну ментальність. Протестанти північної Ірляндії тримаються англійців і не бажають відірватися від Англії, бо хочуть мати від неї політичну й мілітарну допомогу в боротьбі з католиками земляками.

Свого часу могутньою демонстрацією, яка тривала дев'ять годин, відзначили протестанти Ольстеру роковини кривавої перемоги князя Вільгельма Оранського над католицьким королем Яковом II в 1690 році. Під час тієї демонстрації католики сиділи у своїх дільницях під охороною поліції і війська, забезпечені колючим дротом.

Цілий „зелений острів", як називають Ірляндію, має приблизно 4,300,000 осіб населення (за даними з 1970 року). Здебільшого третина населення Ірляндії — це фармери-селяни. Головні речі експорту ірляндського острова — це ручно виконані предмети ужиткового народного мистецтва, вівці й сільськогосподарські продукти. Села Ірляндії бідні, країна слабо заселена, селяни ще мало користуються машинами.

У 1845-1848 роках зустріло Ірляндію велике горе: вона пережила страшний голод і приблизно півтора мільйона населення згинула тоді від голоду та зв'язаних із ним пошестей. Ірляндські селяни після праці на ланах землевласників могли на своїх скупеньких клаптиках землі вирощувати тільки картоплю, яка стала їхнім основним харчем. Але коли картопля не вродила, бо кинулася на неї пошесть, ірляндці почали масово еміґрувати до Америки. І пізніше, коли вже скінчився т. зв. „картопляний голод", багато ірляндців виїздили до З'єднаних Стейтів Північної Америки. Особливо католики масово покидали рідний край у наслідок голоду й браку землі, та через нужду, різного роду дискримінації і визиск „лендлордами". У ЗСА створили вони з бігом часу могутню етнічну групу, що у великій мірі допомагала землякам у Европі у створенні Ірляндської Республіки, незалежної від Англії.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ.

ЩЕ ПРО ПРАЦЮ СУА

У „Свободі з 12-го березня ц.р. у рубриці „З листів до редакції", поміщений допис Степана Куропася під заголовком „Щоби правда не пропала". У цьому дописі автор спростовує „деякі неточності" у звідомленні з 60-ліття Союзу Українок Америки в Чикаґо, яке появилося у „Свободі" 23-го січня ц.р. С. Куропась заперечує деякі факти й цифри, про які згадала у своїй промові Любослава Шандра. Дозволю собі спростувати деякі неточності С. Куропася.

Згідно зі своїм чартером і статутом Союз Українок Америки є самостійною організацією. Цей факт не заперечує існування жіночих організацій, що є частинами релігійних, громадських чи партійних об'єднань, не знецінює їхньої праці, досягнень ні заслуг для громади.

До СУА належать жінки різних політичних переконань і, як понадпартійна організація, ми не маємо причини переносити на свій терен партійних міжусобиць, які спричинили розлад в українській громаді, загрожували розбиттям СКВУ. Як самостійна організація ми маємо право рішати наше відношення до подій у громаді. Ми не є „невтральні" лише незалежні й не змінимо своєї настанови доки не прийде до оздоровлення взаємин у нашій спільноті. Замість порівнювати СУА до матросів, що були невтральні у Києві, коли під Крутами вмирали студенти, годиться навести приклад з нашої історії від найдавніших часів про взаємне поборювання, розбрат, незгоду та брак спільного фронту супроти ворогів народу, що розкладає нас і сьогодні.

С Куропась не вірить, що СУА склав на громадські цілі мільйон долярів і заявляє: „Я в Америці вже 60 літ і не знаю з якого джерела черпали союзянки ... таке твердження". Відповідь проста — з нашого архіву, книговодства, звітів відділів, на підставі яких появляються звідомлення у „Нашому Житті", українській пресі та конвенційних книжках. З нагоди 25-ліття СУА вийшов ювілейний збірник „Срібний вінок". У статті „Чверть століття великої праці, Союз Українок Америки в числах" демограф Галина Селегень опрацювала на підставі звітів відділів (на 45 відділів звітувало лише 27) підсумки прибутків та пожертв на допомогові й культурні цілі, церкви й школи, які на протязі 25 років виносили 250,000 дол. У ювілейній книжці з нагоди 50-ліття СУА Евгенія Новаківська подала подібну статистику (на 112 відділів звітувало тільки 77). У другім 25-літті СУА жертвував на громадські цілі 707, 526 дол. Від 1975 року подамо деякі більші суми. На стипендії до Бразилії, Арґентини й Европи вислано 472,000 дол., купівля частини будинку, ремонт та влаштування Українського Музею коштувало 13, 270 дол. виключно з фондів СУА, а пожертви відділів, а не вчисляючи особистих пожертв членок за дев'ять років становить 138, 270 дол., разом 251, 540 дол. Лише у 1985 році вислано на різні цілі суспільної опіки поза межами Америки 41, 246 дол. (гл. стаття у „Свободі" з 13-го березня ц.р. ст. 4, „На зустріч новим потребам"). Л. Шандра помилилася. СУА склав на громадські цілі багато більше, як один мільйон долярів завдяки невтомній праці й відданості членок та підтримку жертвенних громадян.

С. Куропась сумнівається також про допомогу СУА для Карпатської України і пише: „...а широку акцію, коли настала траґедія, розвинув ЗУАДК і Золотий Хрест". Ми впевнені, що Золотий Хрест помагав утікачам з Карпатської України, однак ЗУАДК, який постав у 1944 році ледве чи міг розгорнути „широку акцію" у 1938 році. В архіві СУА маємо листування та розчислення з одержаної допомоги з підписами Софії Русової і Зінаїди Мірної.

У праці Остапа Тарнавського „Брат братові" (Філядельфія, 1971) і книжці (35 років Об'єднання Українських Жінок в Німеччині" (Мюнхен, 1980) достатньо показано участь СУА у допомоговій акції зразу для „скитальців", опісля для „залишенців" та співпрацю із ЗУАДК, тому зайво про це тут писати. Детальні інформації маємо в архіві й журналі СУА. Деякі факти говорять самі про себе. У „Нашому Житті", за жовтень 1945 року ст. , подано звідомлення про першу посилку одягу до Европи, в якому згадується про важку працю жінок, які приготовляли транспорт. Між ними вичислено 18 членок СУА, М. Демидчук від Комітету Об'єднаних Організацій Ню Йорку (теж члена СУА), від Золотого хреста М. Моторну і від Т-ва „Негайна Поміч" М. Лису. У „Нашому Житті" за січень 1946 року, є вістка про завершення перших ста тисяч збірки на допомогу українським скитальцям в Европі. Голова ЗУАДК, д-р Володимир Ґалан звітував, що перший даток одержав від 59-го Відділу СУА у Балтиморі, а 42-ий Відділ СУА у Філядельфії завершив її датком 100 дол.

Згідно з книжкою О. Тарнавського, ЗУАДК змобілізував до акції допомоги і переселення цілу українську громаду в Америці. ЗУАДК почав свою діяльність у 1944 р., і від того часу членки СУА входили до Ради Директорів і Екзекутиви Комітету. Степан Куропась вперше увійшов до Ради Директорів ЗУАДК на четвертих Загальних Зборах у 1953 р. Не відбираємо С.

(Закінчення на стор. 4)

Н.Н.

ЕКУМЕНІЧНИЙ СЕМІНАР У ВАЙНҐАРТЕНІ

I.

Від п'ятниці, 20-го лютого, до неділі 23-го лютого, відбувся у містечку Вайнгартені біля Равенсбурґу у Західній Німеччині в будинку католицької академії дієцезії Ротенбурґ-Штуттґарт екуменічний семінар на тему: „1000-річчя російського християнства", в якому взяло участь 220 слухачів з різних суспільних шарів, в тому кільканадцять теологів.

Семінар розпочався у п'ятницю вранці одногодинною доповіддю професора академії, славіста й історика Зіґфріда Ротера про „Історію Російської Православної Церкви до революції 1917 року". Прелеґент говорив про прийняття християнства Київською Руссю, яке звідтіля поширилося на всю Росію, при чому прелеґент вживав терміну Росія в державно-політичному розумінні. На запит мюнхенського душпастиря о. М. Мольчука, чому в доповіді не згадано про Україну, прелеґент відповів, що короткий час не дозволяє йому вглибитися детально у проблему.

Доповідач об'єктивно ствердив, що російське православ'я було від його початків знаряддям імперської політики, а спеціяльно від панування Петра Великого, який підпорядкував Церкву „святєйшему синодові" під контролею „оберпрокурора", що підлягав прямо диктатові царя, який у 1703 році проголосив в Росії релігійну толеранцію для католицького і євангельсько-протестантського віровизнання, однак українська й білоруська унійні Церкви були із цього царського указу виключені. Це ствердження автор зробив щойно на запитання українського учасника семінара і додав, що нетолерантність супроти унійних церков була вислідом російського імперіялізну.

Підчинення Церкви цареві й цілковите обмеження її самостійности було причиною, що Російська Православна Церква не пройшла історичних епох розвитку релігійно-філософської думки, як це було на заході Европи, схолястики і просвічення, лібералізм був осуджений як небезпека безбожництва, як взагалі, всяке віддалення від євангельської науки. Освіта духовенства була цілево обмежена звичайно до знання тільки обряду. Тому, що російський православний священик був під тиском царської охрани і мусів з нею співпрацювати, то після революції 1917 року большевики Православну Церкву розігнали, а її душпастирів і ієрархію переслідували.

Аналогічно до свого попередника схарактеризував стан російського православ'я як знаряддя реакційної політики і „держимордства" — наступний прелеґент, д-р Франц Йоквіґ з Вюрцбурґу у доповіді п.з. „Ситуація Російсько-Православної Церкви при кінці XIX століття.

Він доповнив, що російська інтеліґентська еліта ставилась критично до назадницького стану православної Церкви. За вільнодумні погляди був виключений з неї Лев Толстой, а історик Соловйов перейшов на католицтво.

Після обіду відбулась доповідь „Волоколамського архиєпископа Пітіріма, заступника референта зовнішніх зв'язків московської патріярхії Нікодима. Темою його доповіді, яку він виголосив при помочі власного совєтського перекладача, було положення російсько-православної Церкви у СССР сьогодні. Модератор доповіді представив його публіці, титулуючи „еміненцією", як в Римській Церкві кардинала.

Не подаючи жадних цифр про число єпископів, душпастирів, монахів, манастирів і церков в СССР, він зразу висунув твердження, очевидно пропаґандивне, що в СССР існує повна релігійна толеранція для католиків, євангеликів, жидів, магометан і баптистів. На доказ цього він тричверті години показував прозірки із московських церков та з Загорска під час літургійних відправ (ніодної з Києва), а також декілька прозірок із московської синагоги, із протестантської й католицької церков у Москві та показав хрищення у басейні в церкві баптистів, а при кінці показав новий, великий будинок друкарні й редакції „В'єстніка московской патріярхії" де працює 600 робітників, та фабрику свічок, де працює 2,000 людей.

Після висвітлення прозірок відкрито дискусію. Перший зголосився до неї голова Товариства За Патріярхальний устрій УПКЦ в Німеччині проф. В. Кальваровський. Він запитав „еміненцію", чому той говорить про релігійну толеранцію в СССР, а ні словом не згадав про розв'язання УАПЦ і знищення її ієрархії та духівництва, а згодом — про насильну ліквідацію УКЦ, про ув'язнення її Владик, священників і чернецтва, при чому дискутант подав цифрові дані її втрат та натаврував ув'язнення Йосифа Терелі. Він пригадав також, що Папа Іван Павло II вимагав від Ґромика леґалізації Церкви, і чому УКЦ досі переслідувана?

На це питання Пітірім відповів, що про розмову Папи з Ґромиком йому нічого невідомо, а щодо релігійної свободи для УКЦ, то це „дуже складна історична проблема і трагічна проблема, що коштувала багато крови православних в Західній Україні". На її долю він не має впливу. Наступне питання поставила німкеня, чому на прозірках літургійних відправ у Москві майже не видно мужчин, а тільки самих жінок, інший запитав, чи існує в Православній Церкві співпраця вірних. Перше питання Пітірім обернув у дотеп, мовляв, жінки менше працюють і мають більше часу, щоб ходити до церкви, вони й фізично сильніші за чоловіків. А мирянська співпраця є велика, найбільше жінки допомагають вдержувати церкви в порядку. Забрав слово німець, який нав'язав до критики проф. Кальваровського і сказав, що в гітлерівській Німеччині за переслідування Церкви відповідав уряд, теж саме в СССР, уряд є відповідальний за переслідування . Один німецький священик запитав Пітіріма, чи зможе Папа приїхати до Москви на святкування хрищення. Пітірім відповів, що це від нього залежить.

(Продовження буде)

ГАЗЕТА „ВАШІНҐТОН Пост" повідомила, що в Єрусалимі буде споруджена гімнастична заля для інвалідів війни, якій буде присвоєно ім'я астронавтки Джудіт Резник, що загинула 28-го січня разом з шістьма іншими астронавтами під час катастрофи міжпростірного корабля „Челленджер". Спорудження залі, яка буде використовуватися для лікувальних вправ, коштуватиме вісім мільйонів долярів.

Отець Т. Міненко призначений деканом Колеґії св. Андрея

Протоієрей Тимофій Міненко, який впродовж 10 років був редактором „Вісника", офіційного органу Української Православної Церкви в Канаді, у вересні 1985 року був покликаний на становище доцента Богословського факультету Колеґії св. Андрея у Вінніпеґу. Пізніше він був призначений деканом та реєстратором Богословського факультету Колеґії св. Андрея.

Отець прот. Т. Міненко

Колеґія св. Андрея є єдиною українською православною високою духовною школою у світі, що має повну програму та право надавати наукові богословські ступені включно з магістром богословія. Колеґія має право також надавати почесні докторати з богословія та канонічного права. Колеґія св. Андрея є афілійована з Манітобським університетом. Богословський факультет є під повною контролею Української Православної Церкви в Канаді. Всіх викладачів Богословського факультету приймається на основі згоди Консисторії. Деканом Богословського факультету може бути лише особа в духовному сані та затверджена на цьому становищі Консисторією Української Православної Церкви в Канаді.

Колеґія за 40-річчя свого існування перейшла кілька фаз розвитку. Найбільше розвинулась, коли деканом Богословського факультету був Митрополит Іларіон (Огієнко), а програми навчання стали впорядковані, коли деканом був прот. О. Кравченко. Тепер Богословський факультет Колеґії має чотири програми богословських студій.

Прот. Тимофій Міненко є викладачем Богословського факультету Колеґії від 1978 року. Він викладав курси з літурґіки та літурґічного богословія. Тепер він викладає літурґіку та гомілетику, що є наукою церковного богослуження та проповідництва. Будучи деканом і реєстратором Богословського факультету, він також відповідає повністю за виконання всіх богословських програм та виховання кандидатів для рукоположення в духовний сан. Він приймає студентів на студії та постійно доглядає за їхнім навчанням. Він проводить всю належну документацію. На основі рекомендації декана Богословського факультету Консисторія рішає про висвяту студента в священичий сан.

Прот. Т. Міненко тепер має 57 років. Він народився в Україні в 1929 році. Під час Другої світової війни він виїхав з України на Захід. Середню освіту закінчив в Німеччині. Після закінчення гімназії він вписався в 1948 році на богословські студії в Богословсько-Педагогічній Академії Української Автокефальної Православної Церкви в Мюнхені в Німеччині. Тут були згуртовані визначні українські наукові сили.

На молодого студента, на формування його світогляду мали великий вплив протопресвітер Павло Калинович, проф. Євген Лебедів, проф. Пантелеймон Ковалів, проф. Віктор Петров, проф. Олександер Оглоблин, проф. Петро Курінний, проф. Григорій Ващенко, проф. Дмитро Чижевський, проф. Петро Одарченко та інші. Виклади та зустріч з видатними науковцями викликали великий запал в молодого студента до студій.

Крім того, Т. Міненко зиявив активність в студентському житті. Він був вибраний до управи Товариства студентів-богословів. За його починoм появився студентський журнал „Богослов". Пізніше його було затруднено на становищі секретаря заочного відділу Богословської Академії.

Після того, як більшість професорів і студентів Богословської Академії переїхали до Америки, в Ню Йорку відновило своє існування Товариство студентів-богословів, на голову якого було вибрано Т. Міненка. Також постала професорська рада, яку очолив проф. П. Ковалів, а діловим секретарем був Т. Міненко. В наслідок праці зібраного професорського й студентського колективу, в ЗСА постав Науково-Богословський Інститут УПЦеркви.

Після переїзду до Америки Т. Міненко в 1950 році вписався на продовження богословських студій в семінарії св. Володимира в Ню Йорку, в якій безперестанно вчився до 1956 року. Тут у формуванні православного богословського світогляду на нього сильний вплив мали визначні православні богослови і вчені прот. Юрій Флоровський, прот. Олександер Шмеман, проф. Миколай Арсенєв, проф. Юрій Федотов, проф. Олександер Боголєпов. Рівночасно з богословськими студіями Т. Міненко рішив поглибити загальноосвітнє знання. В 1953 році він вписався на студії гуманістики в Ню Йоркському коледжі.

В 1955 році Архиєпископ Ігор (Губа) рукоположив студента Т. Міненка в сан діякона, а Архиєпископ Палладій (Видибіда-Руденко) в сан священика. Отець Т. Міненко був призначений священиком до катедри Пресвятої Тройці в Ню Йорку. Отець Т. Міненко був активним священиком як в катедральній парафії, так і в українському громадському житті, особливо серед молоді. Він був вибраний головою Координаційної Комісії молодіжних організацій в Ню Йорку і на цьому становищі був впродовж п'яти років, до часу виїзду до Канади. Також він був секретарем єпископської канцелярії в Ню Йорку та редактором церковного журналу „Життя і Церква".

В 1962 році о. Т. Міненко переїхав для священичої праці до Канади. Тут він рішив закінчити свої високошкільні студії і в 1975 році здобув ступінь бакалавра з історії в університеті Брак в Ст. Катаринс, Онт. В 1984 році йому було надано ступінь маґістра богословія в Колеґії св. Андрея. Він був активним в церковно-громадській праці. Прот. Т. Міненко був на чолі українських шкіл і курсів українознавства в Торонто, Ґримзбі й Гамільтоні, і навчав курсантів крім релігії, граматику української мови, українську літературу й культуру.

В 1971 році о. Т. Міненко був вибраний на становище голови Координаційної Виховно-Освітньої Ради Канади та Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради і з цього становища увійшов в членство Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ) та його Президії, як керуючий справами шкільництва в каденції від 1973 до 1978 років. Також прот. Т. Міненко був до часу свого виїзду до Вінніпеґу діяльним секретарем Єпархіяльної Ради Східньої Канади.

В 1975 році Консисторія УГП Церкви покликала о. прот. Т. Міненка на становище редактора офіційного церковного органу „Вісника". На цьому становищі він успішно пробув десять років. Крім того, йому було доручено обслуговувати кілька південнезьких громад, а Колеґія св. Андрея в 1978 році затруднила його лектором літурґіки та літурґічного богословія. Після XVII собору Української Православної Церкви в Канаді прот. Т. Міненка було покликано на доцента Богословського факультету Колеґії св. Андрея у Вінніпеґу.

Прот. Т. Міненко є одружений з Анастасією з дому Кривонос. Вони мають чотирьох синів. Два закінчили право, а третій тепер кінчає правничі студії. Четвертий син в цьому році розпочав університетські студії.

Колеґія св. Андрея

АМЕРИКАНСЬКЕ ГЕОЛОГІЧНЕ товариство повідомило про вибух одного з найбільших на Алясці вулкана Августин. Вулкан знаходиться на острові в180 милях на південь від Енкоредж. Над островом проходить лінія літаків, які приземляються на летовищі Елмендорф і на міжнародному летовищі Енкоредж. Летунські компанії дістали попередження про небезпеку.

Помолімся за спокій душ померлих!

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

буде відправлена в УКЦеркві св. Юра в Ню Йорку, в неділю, 6-го квітня 1986 р., о год. 12-ій вполудне за душі Блаженної Пам'яті Членів Українського Патріярхального Товариства. Відділ в Ню Йорку:

АНДРУШКІВ СТЕПАН	КУРОВИЦЬКА ОСИПА
АРТИМЕЦЬ ВАСИЛЬ	КУРОЧКА МАРІЯН
АРТИМИШИН ЮРІЙ	КУЧМА МИРОСЛАВ
БЕРЕЗА БОГДАН	ЛЕМІЩУК МАРІЯ
ВОВЧУК СТЕПАН	ЛЕШКО ТЕОДОР
ҐЛЮТ АНТОНІНА	ЛОПАТИНСЬКА АНТОНІНА
ГАРАСИМІВ МАРІЯ	МАЄВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДЕР
ДАЦКІВ ІВАННА	МАНАЦЬКИЙ ЕВСТАХІЙ
ДЗЯДІВ ІВАН	МАРТИНЮК ІВАН
ЗАХАРЧЕНКО РОЗИНА	МАШТАЛІР ОЛЬГА
КЕКІШ ЕВГЕНІЯ	НИКИФОРЯК АННА
КЛЮФАС ВСЕВОЛОД	НИКИФОРЯК САВА
КОЗАК ІВАН	ОНИШКЕВИЧ ВОЛОДИМИР
КОЛТУНЮК ІРИНА	ОСІДАЧ МИРОСЛАВА
КОЛТУНЮК МИРОСЛАВ	ПИРСЬКА АНАСТАЗІЯ
КОМАРИНСЬКА ДАРІЯ	РЕШЕТУХА ІВАН
КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ ЛЕОНІД	СКОРОБОГАТИЙ РОМАН
КУЛЬБА ВОЛОДИМИР	ЧУБАТИЙ МИКОЛА
КУНИЦЬКА ОЛЕКСАНДРА	ЯРЕМЧУК ГРИГОРІЙ

Всіх Високоповажаних членів УПТовариства, Відділ в Ню Йорку і українських громадян просимо про участь у відправі і молитвах за померлих.

Вічна Пам'ять Померлим Членам УПТ-ва!

УПРАВА ВІДДІЛУ
УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІЯХАЛЬНОГО
ТОВАРИСТВА

Американці в Обороні Людських Прав в Україні
43 Midland Place, Newark, N.J. 07106. (201) 373-9729

Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ)
улаштовує

ГРОМАДСЬКІ ВІЧА

темою яких є

справа Івана Дем'янюка в Ізраїлі

Прийдіть на віче, яке відбудеться у вашій околиці
Прийдіть і довідайтеся за найновіші події в справі Івана Дем'янюка
Прийдіть і привітайте дітей Івана Дем'янюка
Прийдіть і запевніть їх, що вони не самі, що ми всі з ними
Прийдіть і заофіруйте їм ваші молитви і вашу моральну підтримку
Прийдіть і пожертвуйте гроші на оборону їхнього батька Івана. Якщо не маєте змоги особисто прибути, тоді пішліть пожертву в залученій коверті.

ПРОМОВЦІ НА ВІЧАХ:

ЛІДІЯ ДЕМ'ЯНЮК — дочка Івана Дем'янюка
ІРЕНА НИЖНИК — дочка Івана Дем'янюка
ІВАН ДЕМ'ЯНЮК — син Івана Дем'янюка
ЕДВАРД НИЖНИК — зять Івана Дем'янюка
ІГОР ОЛЬШАНІВСЬКИЙ — голова організації АОЛПУ
МАРК О'КАННОР — адвокат Івана Дем'янюка (якщо буде в ЗСА)

ДАТИ І МІСЦЕВОСТІ:

ТРЕНТОН — П'ятниця, 11-го квітня 1986 р., 7:30 веч. Український Народний Дім, 477 Джеремая Авеню, Трентон, Н. Дж.

НЮАРК — Субота, 12-го квітня 1986, год. 7:00 веч. Руханкова заля св. Івана Хрестителя, 762 Сенфорд Авеню, Нюарк, Н. Дж.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ — Неділя, 13-го квітня 1986 р., год. 4-та по пол. Культурний Центр, 700 Сідар Ровд, Філядельфія, Па.

НЮ ГЕЙВЕН — П'ятниця, 18-го квітня 1986, год. 7-ма веч. Український Центр св. Михаїла, 565 Джордж Стріт, Ню Гейвен, Конн.

ЮНІЙОНДЕЙЛ — Субота, 19-го квітня 1986, год. 4-та по пол. Заля української православної церкви св. Михаїла, Фронт і Мепл Стріт, Юнійондейл, Лонґ Айленд, Н. Й.

НЮ ЙОРК — Неділя, 20-го квітня 1986, год. 1:30 по пол. Авдиторія Академії св. Юра, 215 Іст 6-та Стріт, Ню Йорк, Н. Й.

ВАШІНҐТОН — П'ятниця, 25-го квітня 1986, год. 7-ма веч. Заля Української Церкви-Пам'ятника, 4250 Гервуд Ровд, Н.І., Вашінґтон, Д.К.

БАЛТІМОР — Субота, 26-го квітня 1986, год. 6-та веч. Заля Самопомочі, 239 Савт Бродвей, Балтімор, Мд.

У світлу пам'ять письменника і поета

Богдана Нижанківського

який помер 19-го січня 1986 р. в Дітройті, Миш., Друзі і Знайомі зложили на руки дочки Покійного Дарії, пожертви на Видавничий Фонд Об'єднання Українських Письменників „Слово". Подаємо список жертводавців:

по 50.00 дол. — **д-р П. І. Джуль, Д. Конюх, Б. Н. Петріна;**
по 30.00 дол. — **В. Д. Касків, В. О. Савків;**
по 25.00 дол. — **д-р М. Р. Балтарович, Н. Пончина**
по 20.00 дол. — **д-р О. С. Лоґінські, М. Н. Кунинські, С. Е. Климишин, Я. Х. Козаки, О. Веретенченко, В. Е. Барнич, М. О. Трешневські, Я. Л. Цісарук, Б. С. Коссаки, мґр Ф. Любинецька, Г. Строгий, Б. Дяків, д-р Ю. О. Тарнавські;**
по 15.00 дол. — **Л. Х. Липецькі, І. З. Козаки;**
по 10.00 дол. — **В. Черненко, М. Л. Томин, Р. І. Кордуби, Е. А. Пятишевські, Ю. Х. Фединські, М. М. Цап, Р. Ґ. Х. Скипакевич, М. І. Іваницькі, В. Р. Дигдало, Ю. З. Тис-Крохмалюк, І. Кучер, Л. Татух, О. Кордуба-Качинська, д-р М. О. Климишин, С. Р. Когути, Ґ. Маланюк, Д. Ременюк.**
по 5.00 дол. — **С. Зубаль.**

Президія ОУП „Слово" щиро дякує за пожертви, а рівночасно повідомляє тих друзів і знайомих, які бажають скласти пожертви у пам'ять Покійного Богдана Нижанківського, що чеки слід виставляти на FUND SLOVO — 3727-00 і пересилати на адресу:

SELF RELIANCE (N.Y.) Federal Credit Union
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Просимо долучити на окремій картці чітко написане ім'я і прізвище жертводавця, адресу і суму пожертви.

Президія ОУП „СЛОВО"

Ділимося сумною вісткою, що Син Городенської Землі

сл. п. інж.

ВІКТОР ЯВОРСЬКИЙ

відійшов у Вічність, несподівано, в дні 19-го березня 1986 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 22-го березня 1986 р. Тлінні Останки похоронено на цвинтарі Evergreen Cemetery, Elizabeth, N.J.

Клонимо наші голови перед його світлою пам'яттю, та висловлюємо наші глибокі співчуття дружині Іванні, синові Вікторові мол., дочці Христині, сестрі Олександрі Копач з чоловіком Романом, сестрі Стефанії Лісікевич з чоловіком Адамом і їхнім родинам.

ЗЕМЛЯЦТВО ГОРОДЕНЩИНА

Ділимося сумною вісткою з Українською Громадою, що в неділю, 30-го березня 1986 року упокоїлась в Бозі

бл. п.

ДОКІЯ ЛИСЬКО

вдова по бл. п. композиторові З. Лисько.

ПАНАХИДА відбудеться в середу, 2-го квітня 1986 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН відбудеться у четвер, 3-го квітня 1986 р., о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку на український православний цвинтар св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

шваґерки: ЯРОСЛАВА ЛІСОВЕЦЬ
ОЛЕНА ЛИСКО
племінники: д-р РОМАН І НАТАЛКА КРАВЧУКИ
ЮРІЙ СТРУТИНСЬКИЙ з родиною
ВОЛОДАР ЛИСКО з родиною
племінниці: ОЛЕНА ГЕНТІШ з родиною
СВІТЛЯНА НЕДІЛЬСЬКА з родиною
та ближча і дальша Родина

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 10-го березня 1986 р. у Swalmen, **Голляндія, відійшов у Вічність на 73-му році життя наш дуже Дорогий КУЗИН І ШВАҐЕР**

бл. п.

ЯРОСЛАВ ОМЕЛЬСЬКИЙ

СКРИПАЛЬ

Уроджений на Буковині. Здібний скрипаль і композитор; концертував у Чернівцях, Букарешті, Швайцарії, у Львові, Австрії, Німеччині, ЗСА і Еспанії, де проживав останніх 30 літ. Похований у Bad Oeynhausen, **Німеччина коло родичів бл. п. Зеновії з роду Орза й Іполіта Омельських та дружини Марти, яку втратив перед двома роками.**

Просимо згадати ПОКІЙНОГО у молитвах

Горем прибиті:

кузинки:
ВЕРА ОМЕЛЬСЬКА КОЗАК
ЯРОСЛАВА ГЕРАСИМОВИЧ ЯРОСЕВИЧ
КЛЯВДІЯ ЦИҐАНЮК ФОМЕНКО зі сином і родиною
кузин — АЛЕКСАНДЕР ОМЕЛЬСЬКИЙ з дружиною
шваґрова — ANNEMARIE SAEGER ECKENRATH з мужем
племінник — ПАВЛО ОМЕЛЬСЬКИЙ з дружиною і синами
і дальша Родина

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Філядельфійської Округи

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у неділю, 13-го квітня 1986 р., о год. 2-ій пс пол.
в залі Дому Округи у Філядельфії, Па.
при 5004 Н. Олд Йорк Рд.

До участи в зборах є запрошені члени Окружної Управи, всі Відділові урядовці і делегати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 397, 422, 424, 430 і 479

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1986 р.
9. Доповідь д-ра ІВАНА О. ФЛИСА, головного предсідника УНС
10. Запити до представника Екзекутиви
11. Схвалення пляну праці на 1986 р.
12. Різні справи й закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
д-р Богдан Гнатюк, головний контролер УНС
Василь Пастушок, головний радний УНС

По нарадах буде перекуска-гостина для учасникі зборів.

За Окружну Управу:

Петро Тарнавський, *голова*

Іван Данківський *касир* — **Дмитро Федорійчук** *секретар*

НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯ!

В четвер, 10-го квітня 1986 р., о год. 6:30 веч.

в залі
Українського Спортового Клюбу
при 122 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС міста НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦЬ

до участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, представники Відділів та делегати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

4, 5, 6, 8, 16, 19, 86, 130, 158, 184, 194, 195, 200, 203, 204, 205, 211, 212, 256, 267, 293, 325, 327, 361, 433, 435, 450, 455, 457, 485 і 489.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад;
2. Ствердження правосильности зборів;
3. Вибір Президії;
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів;
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії;
6. Дискусія над звітами;
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі;
8. Вибір нової Управи;
9. Слово УЛЯНИ ДЯЧУК, головного касира УНС;
10. Плян праці на нову каденцію
11. Запити, внески і пропозиції,
12. Закриття зборів.

У зборах візьме участь

Уляна Дячук, головний касир УНС

Закликаємо всі Відділи перед нарадами вплатити свої вкладки до каси Окружного Комітету.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Д-р Іван Флис, *почесний голова*

Микола Хоманчук, *голова* — **Олена Гентіш,** *секретар*

Клівленд і околиця!

В неділю, 13-го квітня 1986 р., о год. 4-ій по пол.
в залі ім. Митрополита Андрея Шептицького
при 5720 Стейт Ровд, ПАРМА, Огайо

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСоюзу КЛІВЛЕНДСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані члени Окружної Управи, урядовці, представники і делегати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

18, 50, 71, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 251, 291, 295, 328, 334, 336, 346, 358, 364

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. [illegible] Президії Зборів
3. [illegible]ння протоколу попередніх [illegible]
4. [illegible] уступаючої Управи Окружного Комітету
5. [illegible] над звітами
6. [illegible] абсолюторії Управи
7. [illegible] Окружної Управи і Контрольної К[illegible]
8. Доповідь заступниці головного предсідника ҐЛЬОРІЇ ПАШЕН
9. Устійнення та схвалення пляну праці на 1986 рік
10. Різні справи
11. Закриття Зборів

У зборах візьмуть участь

Ґльорія Пашен, заступниця головного предс. УНС
Тарас Шмаґала, головний радний УНС

За Окружну Управу

Мирослав Почтар *секретар* — **мґр Василь Піщинецький** *голова*

Володимир Якимів, *касир*

ЗАСОБИ МАСОВОЇ інформації Індії повідомили про катастрофу пасажирського літака совєтського виробу АН-32. Індія закупила в останньому часі декілька таких совєтських літаків, щоб змодернізувати свою цивільну повітряну транспортацію і замінити старшого типу совєтські літаки АН-12. Літак, який мав приземлитися на летовищі в Джамагара, раптом зник з радарної сітки і специялісти припускають, що він впав в море. Радіо з Ню Делі не подає скільки пасажирів і обслуги були на літаку. На протязі одного тижня це вже друга катастрофа з пасажирськими літаками совєтського типу в Індії.

УВАГА! УВАГА!

ЗОЛОЧІВЩИНА — ЗЕМЛЯ МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА
ЇЇ МИНУЛЕ І СУЧАСНЕ

Ще можна набути за половину ціни Збірник за редакцією **д-ра В. Болюбаша** виданий під фірмою КНТШ. Збірник містить понад сто тематичних статтей, написаних 75-ти авторами, 660 стор. Ціна — 28.00 дол., що включає кошт пересилки. Замовлення з належністю просимо слати на адресу:

ZOLOCHIVSHCHYNA
288 Mill Rd., PH No. 27, Etobicoke, Ont. Canada M9C 4X7

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРҐАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

Друкарня СВОБОДИ
прийме на постійну працю

РОБІТНИКА

до висилки газет та інших друкарських робіт

Години праці від 8-ої до 4:30 по пол.
Знання української мови обов'язкове.
Добрі умовини праці і бенефіти.

Голоситися особисто:

SVOBODA
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Тел.: (201) 434-0237

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Округи Балтимор, Вашінґтон і Річмонд, Ва.

повідомляє, що

в неділю, 13-го квітня 1986 р., о год. 2-ій по пол.
в приміщенні дому „Самопомочі"
при 239 Савт Бродвей у БАЛТИМОРІ, Мд.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

До участи в зборах запрошується всіх окружних і відділових урядовців та делегатів на 31-шу Конвенцію Відділів таких місцевостей:

Річмонд — 34, Вашінґтон — 15, Балтимор — 320 і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290, Берлін — 260.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1986 рік
9. Доповідь головного радного УНС ЄВГЕНА ІВАНЦЕВА
10. Різні справи
11. Закриття зборів

У Зборах візьмуть участь

Євген Іванців, головний радний УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

БОГДАН ЯСІНСЬКИЙ *голова* — **ОСТАП ЗИНЮК** *секретар*

СЕМЕН МИХАЙЛИШИН, *касир*

Комітет Оборони Української Спадщини та Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" відбуло Загальні збори

Чергові 62-гі річні Загальні збори УСВТ „Ч. Січ" відбулися в суботу, 15-го березня ц.р., у власному домі. Збори відкрив голова М. Стебельський, який привітав присутніх і попросив вшанувати хвилинною мовчанкою тих членів, що померли у звітовому році. Згідно з порядком дня вибрано президію в складі: М. Стебельський — голова, Р. Пиндус — заступник і інж. О. Сташків — секретар.

Слідували звітування уступаючої Управи, Контрольної комісії і Товариського суду. Звітували: О. Твардовський — керівник спортової активности Т-ва, секретар О. Труш, фінансовий господарської секції — Д. Бобеляк, референт зовнішніх зв'язків і федеральної програми — І. Ориняк, фінансова секретарка — Н. Бакун і голова Т-ва — М. Стебельський.

Якщо йдеться про спортову активність, то в діловому році проявляли діяльність шість ланок: копаного м'яча, відбиванки, тенісу, плавання, шахів і ґольфа. В усіх цих ланках виступало коло 140 змагунок й змагунів. Поодинокі дружини й індивідуально спортовці „Ч. Січі" добилися значних успіхів. І так І-ша дружина копаного м'яча здобула чашу Ню Джерзі, віцечемпіонат І-ої дивізії Ґарден Стейт Ліги і чашу літнього турніру ДАБ.

Усі три молодші дружини здобули віцечемпіонати Українських Спортових Ігрищ Молоді. Перші клюбові місця здобули змагунки й змагуни, як теж індивідуальні нагороди плавацької ланки в річних чемпіонатах УСЦАК-Схід і УСЦАК.

Звання чемпіонів здобули шахісти „Ч. Січі": д-р О. Попович стейту Ню Джерзі, інж. Л. Блонарович — УСЦАК. Нагороди чемпіонів здобули у своїх вікових групах в річних першенствах УСЦАК З. Снилик і Д. Матківський. Віцечемпіонкою вийшла Надя Матківська. В УСЦАК-Схід віцечемпіоном став д-р З. Матківський.

Друге місце здобув у річному „Січовому" турнірі ґольфа Ю. Тарасюк. Слабше випав сезон для наших відбиванкових дружин, які в турнірах ЮСВБА здобули декілька других, третіх і четвертих місць, хоч мали можливості на кращі осяги.

Пресова референтура, крім численних вісток до української і американської преси, подала річний огляд активности в 22-му числі журналу „Наш Спорт". Цей журнал під сучасну пору є єдиним українським спортовим виданням у вільному світі.

Успішно проведено 16-ту з черги власну спортову школу, в якій на протязі чотирьох тижнів вишколювалося понад 80 юнаків і юначок з різних міст ЗСА. Багато з цих дітей одержали знижки з федеральної програми і стипендії, що їх фундаторами були добровільні організації й індивідуальні меценати. Крім великої і жертвенної праці на терені Т-ва, ряд чолових діячів „Ч. Січі" проявили велику активність для добра справи українського суспільства в ЗСА, в таких організаціях як Американці в Обороні Людських Прав в Україні, Гарвардському Проєкті, УНСоюзі, УБСоюзу, УСЦАК - Схід і УСЦАК.

Спортова секція мала оборотів на суму понад 61,000 долярів, сальдо в день 31-го грудня 1985 року — понад 10,000 долярів.

Кошти активности 5-ти дружин копаного м'яча виносили коло 12,000 долярів, відбиванки коло 3,000. Спортова школа понад 23,000, видання „Наш Спорт" около 2,500 дол.

Господарська секція мала понад 19,000 долярів приходів і около 11,500 розходів. В часі ділової дискусії присутні відмітили жертвенну працю Управи, у висліді якої УСВТ „Ч. Січ" осягнуло нові успіхи в обидвох секціях.

По закінченні дискусії Контрольна комісія уділила уступаючій Управі абсолюторію з признанням. На внесок Номінаційної комісії збори вибрали Управу на 1986 рік в такому складі: М. Стебельський — голова, О. Твардовський, П. Біназеський і інж. Є. Змий — заступники, О. Труш — секретар, Надя Бакун — фінасова секретарка, спортової секції, Д. Бобеляк — господарської секції, О. Нора — імпрезовий Б. Кравчук — заступник, І. Ориняк — референт зовнішніх зв'язків і федеральної програми, д-р В. Бакун — член. Вол. Бакун, П. Біназеський, Б. Ґестлер і Є. Бренич — провідники дружин копаного м'яча. Г. Гивель — провідник відбиванкової програми старших, д-р З. Матківський — теніс, М. Бокало і д-р Р. Слиж — плавання, адв. Н. Олесницький — ґольф, д-р О. Попович — шахи. Допоміжний комітет: А. Ґбур, Б. Ключник, О. Макарушка-Колодій і Ґ. Вислоцька. Контрольна комісія: інж. О. Сташків, Р. Лапичак і П. Колісник. Товариський суд: д-р Є. Перейма, Я. Олесницька і Л. Лапичак-Лесько.

Збори розглянули справу акції набуття Спортово-Культурного Центру в північному Ню Джерзі, одноголосно її одобрили і для цього вибрали окремий Комітет в такому складі: М. Стебельський, інж. О. Сташків, мґр О. Труш, О. Твардовський, В. Василак, інж. Є. Змий, Р. Пиндус. Цей Комітет є уповажнений підшукувати відповідні об'єкти, нав'язувати контакти з іншими українськими организаціями, які є зацікавлені в цьому проєкті, ініціювати створення ширшого Громадського комітету. Якщо одначе не вдається ця акція на ширшій громадській базі, збори уповажнили цей Комітет підшукати об'єкт, який зможе служити для потреб нашого Т-ва.

УСВТ „Ч. Січ" — Дж. А. „Кікерс" 2:2 (5:6)

В неділю, 16-го березня ц.р., перша дружина „Ч. Січі" відбула парафіяльні змагання стейту за аматорську чашу ЗСА, в яких зазнала поразки й цим самим відпала від участи в дальших серіях ігор. В нормальному часі вислід був 2:2 й згідно з правилом ЮССФА, суддя зарядив догривку 2x15 хвилин, а коли і по закінченні догривки вислід не змінився, відбулася серія карних стрілів на початку п'ять, а дальше по одному, в яких остаточно німці здобули відношення 6:5 і цим самим вийшли переможцями. В нормальному часі німці здобули ведення 1:0 в 6-ій хвилині, але ще перед перервою Сирчвел з подачі А. Бакуна вирівняв для „Ч. Січі" — 1:1. В 74-ій хвилині „Ч. Січ" вела 2:1, що його з карного стрілу здобув Сабрій. У 87-ій хвилині суддя призначив - за здогадну руку оборонця господарів — карний стріл для німців, з якого вони вирівняли 2:2. Завдяки цьому голеві гості зуміли вибороти перемогу в 130-ій хвилині у вже згаданій серії карних стрілів.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Павлюс, Сабрій, Ромійо, Павлюс, Каміка, Брієнза, Торій, Сирчвел, Чижович, А. Бакун, Ансальмо, Хмілевський, д-р В. Бакун. Провідник Вол. Бакун.

(от)

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ХІРУРГ підтвердив, що особи, які жують тютюн, сильно наражають себе на захворіння, зокрема на рака щоки і ясен. Нюджерзький сенатор Билл Бредлі пробує переконати Конґрес підвищити податок на тютюні до жування. Сен. Бредлі казав, що в цей спосіб можна знеохотити молодь від купування цього продукту.

Ще про працю...

(Закінчення зі стор. 2)

Куропасеві його громадських заслуг тим більше, що про них не знаємо, одначе сумніваємося, чи він приймав транспорти переселених в Ню Йорку, як пише у своїм дописі, бо О. Тарнавський кілька разів вираховує членок СУА, які виконували ці завдання, передусім Іванну Бенцаль, Катерину Пелешок, Марію Демидчук та інших осіб, а С. Куропася у тих списках немає. Далі автор допису твердить, що був секретарем корпорації, яку створено для участи українців у Світовій Виставці в Чикаґо, знає всі подробиці „...і про 'Закуп експонатів' Союзу Українок я не знав, аж прочитав у „Свободі". Прикро, що і тут С. Куропась заперечує загальновідомий факт. У „Ювілейній книжці СУА 1925-1940, Ню Йорк, 1941, ст 95-97 точно подана ціла історія купівлі експонатів, включно з ціною, а також поміщена фотографія з підписом: „Кімната з експонатами СУА на виставі в Шикаґо, 1933 р.". На бажання можемо вислати авторові допису копії рахунків і листування з кооперативою „Народне мистецтво у Львові.

У нашому середовищі є рідкістю, щоб хтось завдав собі труду познайомитися з фактами та написати об'єктивну статтю, натомість частіше трапляються дописи непоінформованих людей.

Парафразуючи закінчення Вашого допису — жийте, пане Куропась, і дайте змогу іншим жити, але не пишіть про справи, яких не знаєте або не пам'ятаєте.

Іванна Рожанковська

Ню Йорк, Н.Й.

В Оттаві...

(Закінчення зі стор. 1)

гнобить суміжні народи, протягом своєї історії не зумів витворити своєї власної національні тотожности. **Польща в своїй історії** була европейською потугою лише тоді, коли вона була багатонаціональною державою, тобто в федерації з Литвою, Білорусією і Україною. Як лише ця спільнота народів перестала існувати, Польща втратила свою самостійність, або, як тепер, стала сателітом свого східнього сусіда.

Після доповіді проф. Шпорлюк відповідав на питання присутніх, а потім частина публіки взяла участь в прийнятті, яке влаштувало Товариство Українських Професіоналістів і Підприємців.

ЗГІДНО З ДВОМА найновішими звітами, науковці винайшли новий спосіб зневтралізування віруса АІДС. Цей винахід є першим кроком у знайденні вакцини для цієї смертельної хвороби.

ВИСТУПАЮЧИ НА пресовій конференції, присвяченій виходові в світ щорічника „Совєтська військова потуга", секретар департаменту оборони Каспар Вайнберґер навів цифри і факти, які свідчать про значне збільшення совєтської військової потуги і розроблення нових видів зброї. Совєтський Союз має нині на озброєнні міжконтинентальні балістичні ракети двох нових типів СС-25 і СС-Х-24. Перші можна запускати з автомобільної плятформи, а другі з залізничної. Крім того закінчується розроблення ще двох нових типів ракет, які будуть прийняті на озброєння за два роки. „До половини 1990 років всі совєтські міжконтинентальні ракети будуть замінені новими типами, що в багатьох випадках означає поширення договору про обмеження стратегічних зброєнь САЛТ—2", — повідомляється в щорічнику „Совєтська військова потуга".